

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE **STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN**

UITSPRAKEN WERKJAAR 2015
GELIJKWAARDIGHEID BUITENLANDSE DIPLOMA'S

Inhoud

[Zitting van 15 januari 2015](#)

rolnummer 2014/536

[Zitting van 17 februari 2015](#)

rolnummer 2015/019

[Zitting van 21 mei 2015](#)

rolnummer 2015/071

rolnummer 2015/073

[Zitting van 30 juni 2015](#)

rolnummer 2015/089

rolnummer 2015/091

[Zitting van 16 juli 2015](#)

Rolnummer 2015/081

[Zitting van 23 juli 2015](#)

rolnummer 2015/084

rolnummer 2015/100

[Zitting van 28 juli 2015](#)

rolnummer 2015/085

[Zitting van 10 november 2015](#)

rolnummer 2015/459

Zitting van 15 januari 2015

Rolnr. 2014/536 - 15 januari 2015

Inzake

Hebbende als raadsman
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Vlaamse Gemeenschap
vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen
met zetel te Koning Albertlaan 15
1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 15 januari 2015.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de daarbij gevoegde documenten en het administratief dossier van verwerende partij.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 4 juni 2014 waarbij het diploma "Bachelor of medicine and bachelor of surgery" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Master in de geneeskunde".

3. Samenvatting van de feiten

Verzoeker behaalde in 2003 het diploma Bachelor of medicine and bachelor of surgery aan Ontago University (Nieuw-Zeeland).

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het Nieuw-Zeelandse diploma van "Bachelor of medicine and bachelor of surgery" met het Vlaams diploma van "Master in de geneeskunde".

Bij beslissing van Naric-Vlaanderen van 4 juni 2014 werd het Nieuw-Zeelandse diploma niet volledig gelijkwaardig verklaard.

De definitieve erkenningsbeslissing luidt dat er een substantieel verschil tussen beide diploma's bestaat omdat er geen masterproef werd geschreven door verzoekende partij. Er wordt verder gesteld dat er onvoldoende elementen in het dossier aanwezig zijn om het gebrek aan masterproef te compenseren.

De beslissing werd meegedeeld via schrijven van 18 november 2014.

Bij aangetekend schrijven van 12 december 2014 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van de Codex Hoger Onderwijs eerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten, geldt niet voor wat de erkenningsbeslissingen betreft. Een beroep bij de Raad kan conform artikel II.294, §1 van de Codex Hoger Onderwijs worden ingesteld binnen een vervalttermijn van 30 dagen, die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, *in casu* Naric –Vlaanderen.

Verzoeker diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 12 december 2014 tegen de definitieve erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 18 november 2014.

Het beroep van 12 december 2014 werd derhalve tijdig binnen de 30 kalenderdagen na kennisgeving van de beslissing ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel II.256 van de Codex Hoger Onderwijs. Op grond van artikel I.3, 69°, *littera h*) van de Codex Hoger Onderwijs is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoeker zich in een enig middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoeker stelt in een eerste middelonderdeel dat zijn diploma wordt gelijkgesteld met een US MD degree, Doctor of medicine.

Hij stelt in een tweede middelonderdeel dat in 2003 ook voor het toenmalige Vlaamse diploma van arts geen masterproef vereist was. Verzoeker erkent wel dat dit de enige tekortkoming is in zijn opleiding ten opzichte van de Vlaamse graad van master in de geneeskunde.

In een derde middelonderdeel stelt verzoeker dat hij alle praktijkonderdelen om het diploma van arts in Nieuw-Zeeland te behalen, met succes heeft afgelegd.

In een vierde middelonderdeel stelt verzoeker dat hij in 2010 met succes een postgraduaat heeft behaald aan het Hij stelt dat om aan deze studie te mogen aanvatten, het bezit van een erkend artsdiploma vereist is. Volgens verzoeker heeft een ervaren instelling als het aldus zijn diploma erkend.

Beoordeling

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de gelijkwaardigheid van een buitenlands studiebewijs met een Vlaamse graad of studiebewijs niet in de plaats kan stellen van de bevoegde overheidsinstantie. De Raad gaat wel na of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet (kennelijk) onredelijk is.

De relevante beoordelingsmaatstaf voor de erkenning van een buitenlands studiebewijs (het al dan niet bestaan van substantiële verschillen) wordt gevormd door de actuele (i.e. op het moment van de aanvraag) opleidingsvereisten van de Vlaamse graad, *in casu* master in de geneeskunde, zodat de erkenningsaanvraag van verzoeker thans niet kan beoordeeld worden op basis van de Vlaamse opleidingsvereisten uit 2003.

Het uitgangspunt van de Lissabon Erkenningsconventie bestaat erin dat de principiële gelijkwaardigheid tussen het buitenlands studiebewijs en de Vlaamse graad voorop wordt gesteld, behoudens wanneer er tussen de te vergelijken Vlaamse en buitenlandse studiebewijzen substantiële verschillen bestaan. In die zin is het niet relevant dat het voorgelegde Nieuw-Zeelandse studiebewijs gelijkgesteld zou worden met studiebewijzen uit de VSA, daar enkel kan worden vergeleken met de Vlaamse graad van Master in de geneeskunde, waarmee immers gelijkstelling wordt beoogd.

Ook het feit dat een Vlaamse instelling het buitenlandse studiebewijs heeft aanvaard om toegang te verlenen tot een postgraduaat, is niet van aard om de beslissing onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk te maken. Het behoort immers enerzijds tot de autonomie van de instelling om al dan niet toegang tot een bepaalde opleiding te verlenen op basis van een buitenlands studiebewijs en de "Master-waarde" te beoordelen, en anderzijds tot de taak van de daartoe bevoegde overheid om de gelijkwaardigheid van het buitenlandse studiebewijs met een Vlaamse graad te beoordelen, wat een ander uitgangspunt is. De Raad stelt vast dat de weigering tot gelijkstelling met de Vlaamse graad wordt verantwoord door het ontbreken van een masterproef in de gevolgde buitenlandse opleiding, wat overigens door verzoeker niet wordt betwist.

Verzoeker informeert ter zitting naar de draagwijdte van het weigeringsmotief in de bestreden beslissing, in het bijzonder of het ontbreken van een masterproef het enige motief is om de gelijkwaardigheid te weigeren. Ter zitting verklaart verwerende partij dat de masterproef of daarmee gelijkwaardig te beschouwen publicaties (gelet op de vereiste van de kritische academische reflectie) het enige onderdeel is dat ontbreekt om de academische gelijkwaardigheid met de graad van master in de geneeskunde door NARIC te laten bevestigen.

Verzoeker legt geen concrete elementen voor (bv. werkstukken, publicaties of elementen waaruit het vermogen tot kritische reflectie op academisch niveau blijkt) om de motivering van de weigeringsbeslissing te weerleggen. Het feit dat verzoeker alle praktijkonderdelen van de buitenlandse opleiding tot arts afgelegd heeft, is niet dienend daar het verschil steunt op een ander criterium.

Het middel is ongegrond.

BESLUIT

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. De Raad doet geen uitspraak over de kosten aangezien hij daartoe niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 15 januari 2015 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Henri Verhaaren

Rolnr. 2014/536 - 15 januari 2015

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Zitting van 17 februari 2015

Rolnr. 2015/019 - 17 februari 2015

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Vlaamse Gemeenschap
vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen
met zetel te Koning Albertlaan 15
1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 februari 2015.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken gevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 5 februari 2015 waarbij "Master in design & digital media" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "master".

3. Samenvatting van de feiten

Verzoeker behaalde in 2007 aan de University of Edinburgh (Verenigd Koninkrijk) het diploma "Master in design & digital media".

Het beroep betreft de gelijkwaardigheid van het diploma van "Master in design & digital media" met het niveau van de Vlaamse graad van "master".

Bij beslissing van Naric-Vlaanderen van datum van 5 februari 2015 werd het Schotse diploma niet volledig gelijkwaardig verklaard.

De definitieve erkenningsbeslissing luidt dat het descriptorelement kennis voor het onderwijsniveau "Master (Vlaamse Kwalificatiestructuur niveau 7)" wordt omschreven als "kennis en inzichten uit een specifiek domein of op het raakvlak tussen verschillende domeinen integreren en herformuleren". In de voorgelegde thesis worden de domeinen kunst en techniek beoogd. Er is noch vanuit het ene, noch vanuit het andere domein een grondige analyse gedaan in verband met het gekozen onderwerp "MMORPG". Er wordt maar naar twee games verwezen: "World of Warcraft" en "Asheron's Call".

In verband met het descriptorelement vaardigheden wordt verwezen naar vaardigheden in verband met het zelfstandig gestandaardiseerd onderzoek. In de voorgelegde thesis en bijhorende tekst ("Adobe and Macromedia finally combined") zijn de gebruikte concepten, analysekaders en conclusies eerder beperkt. Er is geen verwijzing naar literatuuronderzoek en er is ook geen bibliografie van geraadpleegde werken aanwezig.

De beslissing werd meegedeeld via een schrijven d.d. 5 februari 2015.

Bij aangetekend schrijven van 7 februari 2015 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep. De Raad onderzoekt, desnoods ambtshalve, of verzoekers beroep aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden voldoet.

Krachtens artikel II.294, §9 van de Codex Hoger Onderwijs is de ondertekening van een verzoekschrift een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid is voorgeschreven.

Het verzoekschrift van verzoeker zoals dit bij de Raad is ingediend, is noch door verzoeker, noch door een raadsman ondertekend.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

BESLUIT

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daartoe niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 februari 2015 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jean Goossens

Jan Geens

De secretaris,

David Keyaerts

Zitting van 21 mei 2015

Rolnr. 2015/071 - 21 mei 2015

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 mei 2015.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen waarbij het diploma "Master of Science in wild animal biology" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Master of Science in de biologie" of "Master".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2011 aan de University of London (Verenigd Koninkrijk) het diploma van "Master of science in wild animal biology".

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "Master of Science in wild animal biology" met het Vlaams diploma van "Master of Science in de biologie" of het niveau van "Master".

3.2. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 6 maart 2015 werd beslist dat het Britse diploma niet volledig gelijkwaardig werd verklaard.

De beoordelende instantie stelde dat er een substantieel verschil met de master in de biologie bestaat omdat belangrijke leerresultaten van de master in de biologie ontbraken of niet voldoende werden uitgediept. De gevolgde masteropleiding is sterk gericht op de praktijk waardoor het niveau te beperkt is. Zij stelde dat er nauwelijks overlap is met de vakinhoud van de master in de biologie. Zij wijst ook op de korter studieduur (1 jaar) en de beperkte wetenschappelijke kwaliteit.

De beoordelende instantie stelde dat er een substantieel verschil met de graad van master bestaat daar de opleiding te weinig wetenschappelijke inzichten beoogt en veeleer gericht is op de praktijk. Zij stelde ook dat het afstudeerproject niet beantwoordt aan de kwaliteitscriteria voor een masterproef in de Vlaamse masteropleidingen. Zij verwijst naar het niveau van de formulering van het kader, de concepten, het niveau van de statistische analyses en de diepgang van de literatuurstudie.

De beslissing werd meegedeeld via een schrijven op datum van 6 maart 2015.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 7 april diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van de Codex Hoger Onderwijs vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft. Een beroep bij de Raad kan conform artikel II.294, §1 Codex Hoger Onderwijs worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, *in casu* Naric –Vlaanderen.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 7 april 2015 tegen de definitieve erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 6 maart 2015. Het beroep van 7 april 2015 werd derhalve tijdig binnen de 30 kalenderdagen na kennisgeving van de beslissing ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel II.256 Codex Hoger Onderwijs. Op grond van Artikel I.3, 69°, h) Codex Hoger Onderwijs is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

Het verzoekschrift geeft op een zeer summiere wijze aan dat de verzoekende partij niet akkoord gaat met de beslissing van Naric-Vlaanderen:

“Met deze brief wil ik u meedelen dat ik niet akkoord ben met de beslissing die op 6 maart 2015 werd opgesteld in verband met de gelijkwaardigheid van mijn masterdiploma. Daarom teken ik beroep aan tegen deze beslissing en zal zo snel mogelijk een dossier opsturen ter verdediging van mijn beroep.”.

De verwerende partij stelt dat zij, gelet op de summiere inhoud van het verzoekschrift, moeilijk kan reageren op eventuele grieven van de verzoekende partij.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift zeer summier is opgesteld en dat er geen enkele grief wordt geformuleerd ten aanzien van de erkenningsbeslissing. Het is op basis van het aangetekende schrijven voor de verwerende partij, noch voor de Raad voldoende duidelijk welke juridische bezwaren de verzoekende partij tegen de bestreden beslissing inbrengt. Het verzoekschrift bevat immers geen minimale uiteenzetting van de feiten en bezwaren zoals nochtans opgelegd wordt door artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs. De memorie van toelichting bij het opgeheven Aanvullingsdecreet vermeldt immers met betrekking tot deze vormvereiste (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, p. 25*):

“Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerd onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen.”.

Het verzoekschrift voldoet bij gebrek aan enig middel tot nietigverklaring niet aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

De verzoekende partij voert weliswaar in de nota van wederantwoord meer concrete grieven aan. Dit is evenwel laattijdig omdat niet valt in te zien waarom deze grieven niet eerder in het verzoekschrift konden opgenomen worden.

Het beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De beslissing van 6 maart 2015 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 mei 2015 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Rolnr. 2015/073 - 21 mei 2015

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 mei 2015.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 7 april 2015 waarbij het diploma "bachelor biologie en medische laboratorium-onderzoek" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "bachelor in de biomedische laboratoriumtechnologie, afstudeerrichting medische laboratoriumtechnologie".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2011 aan de Avans Hogeschool (Nederland) het diploma "bachelor biologie en medische laboratorium-onderzoek".

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "bachelor biologie en medische laboratorium-onderzoek" met het Vlaams diploma van "bachelor in de biomedische laboratoriumtechnologie, afstudeerrichting medische laboratoriumtechnologie".

3.2. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 19 februari 2015 werd beslist dat het Nederlandse diploma "bachelor biologie en medische laboratorium-onderzoek" niet volledig gelijkwaardig werd verklaard.

Bij beslissing van Naric-Vlaanderen na verzoek tot herziening d.d. 7 april 2015 werd beslist dat het Nederlandse diploma "bachelor biologie en medische laboratorium-onderzoek" niet volledig gelijkwaardig werd verklaard.

De beoordelende instantie stelde dat er een substantieel verschil bestaat waarbij verwezen wordt naar de beslissing d.d. 19 februari 2015. Zij stelde dat het diploma "Middenkaderfunctionaris medische laboratoriumtechniek niveau 4 beroepsopleidende leerweg" overeenstemt met het niveau van secundair onderwijs zodat dit niet in aanmerking genomen kan worden.

De beslissing werd meegedeeld via schrijven op datum van 7 april 2015.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 10 april 2015 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad, noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs is de ondertekening van het verzoekschrift een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet worden nageleefd.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De beslissing blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 mei 2015 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Zitting van 30 juni 2015

Rolnr. 2015/089 - 30 juni 2015

Inzake

.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van NARIC Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 30 juni 2015.

Gehoord werden:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze documenten gevoegde stukken.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent met een verzoekschrift van 11 mei 2015 beroep aan tegen de beslissing van 14 april 2015 van NARIC Vlaanderen waarbij het Braziliaanse studiebewijs 'Titulo de cirurgiaã dentista' niet als volledig gelijkwaardig wordt erkend met de Vlaamse graad van 'Master of science in de tandheelkunde'.

Het verzoekschrift is aan de Raad toegezonden per gewone post van 12 mei 2015.

3. Samenvatting van de feiten

Met een aanvraag gedateerd op 14 augustus 2013, door verwerende partij geregistreerd op 29 augustus 2013, diende verzoekster een aanvraag in betreffende de volledige gelijkwaardigverklaring van haar studiebewijs 'Titulo de cirurgiaã dentista', behaald in 2006 aan de OSEC/UNISA University of Santo Amora in Brazilië, met het oog op de uitoefening van het gereguleerde beroep van tandarts.

Het dossier werd voor advies voorgelegd aan een Vlaamse universiteit. In het raam van het onderzoek werd verzoekster door deze universiteit uitgenodigd door deelname aan de proef die wordt georganiseerd voor de houders van een buitenlands diploma tandheelkunde. De proef bestond uit een theoretisch en een praktisch gedeelte.

Verzoekster behaalde een score van 11% op de theoretische proef en 54% op de praktische proef. De betrokken universiteit adviseerde op basis hiervan dat het studiebewijs van verzoekster niet gelijkwaardig kan worden verklaard met de Vlaamse graad van 'Master of science in de tandheelkunde'.

Op 14 april 2015 neemt NARIC Vlaanderen de volgende beslissing:

"Uw studiebewijs uit Brazilië 'Titulo de cirurgiaã dentista' wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van 'Master of science in de tandheelkunde'.

Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen, vermeld in het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Dat substantiële verschil is als volgt gemotiveerd, met toepassing van de elementen die zijn opgenomen in artikel 4 en 5 van het hierboven vermelde besluit:

§2 De leerresultaten: uit de resultaten van de theoretische en praktische proef blijkt dat u niet bent geslaagd.

Resultaten verkennend gesprek 3/02/15 [...]

Theoretische kennis	11%
Praktische kennis	54%
Algemeen Totaal	32,5%

Gedetailleerde informatie over uw resultaten kunt u bekomen bij de onderwijsinstelling.

(...)”

Dit is de thans bestreden beslissing.

Op 11 mei 2015 dient verzoeker een beroep in bij de Raad. Zij zendt kopie van haar verzoekschrift aan verwerende partij, die bij brief van 3 juni 2015 aan verzoekster het volgende antwoordt:

“Naar aanleiding van uw brief van 11 mei 2015 kunnen wij u het volgende mededelen.

Voor uw Braziliaans tandartsendiploma kreeg u geen volledige gelijkwaardigheid met een Vlaamse studiebewijs van Master of science in de tandheelkunde. Deze beslissing is gebaseerd op de resultaten van de competentiegerichte proeven (schriftelijk en praktische toets) die u aflegde aan de [...].

Het klopt dat er aanvankelijk aan u werd meegedeeld dat u een uitnodiging zou krijgen van twee Vlaamse universiteiten voor een verkennend gesprek. NARIC-Vlaanderen ondergaat een interne reorganisatie, zo worden o.a., zoals in geval van uw dossier, alle aanvragen nu slechts naar één hoger onderwijsinstelling gestuurd. Op het moment dat aan u gecommuniceerd werd dat twee instellingen betrokken zullen zijn bij het onderzoek zat uw dossier in de overgangsfase.

De term ‘verkennend gesprek’ is inderdaad misleidend en de communicatie op onze website is ook ontoereikend voor de specifieke dossiers van houders van een buitenlands tandartsendiploma. NARIC-Vlaanderen zal de communicatie hierrond optimaliseren.

Aangezien uw dossier in de overgangsfase zat, bieden wij u de mogelijkheid ook aan de [...] een examen af te leggen.

U kan een kosteloze herziening van uw dossier aanvragen. Het volstaat dat u uw verzoek tot herziening schriftelijk meedeelt. Alle andere vereiste documenten zijn reeds in ons bezit.

(...)”

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De Raad onderzoekt, desgevallend ambtshalve, de ontvankelijkheid van het beroep dat hem wordt voorgelegd.

Op grond van artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs is de ondertekening van het verzoekschrift een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet worden nageleefd.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift dat verzoekster heeft ingediend niet is ondertekend.

Verzoekster heeft van de ontvankelijkheidsproblematiek kennis kunnen nemen middels de antwoordnota van verwerende partij, waarin een exceptie van onontvankelijkheid is opgeworpen, gesteund op het gemis aan ondertekening van het verzoekschrift.

Verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend en voert derhalve geen verweer ten aanzien van de aangevoerde exceptie.

De exceptie is gegrond.

Het beroep is onontvankelijk.

BESLUIT

De Raad verwerpt het beroep.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 juni te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

Freya Gheysen

Rolnr. 2015/091 - 30 juni 2015

Inzake

.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van NARIC Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 30 juni 2015.

Gehoord werden:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze documenten gevoegde stukken.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent met een verzoekschrift van 11 mei 2015 beroep aan tegen de beslissing van 14 april 2015 van NARIC Vlaanderen waarbij het Braziliaanse studiebewijs 'Titulo de cirurgiaã dentista' niet als volledig gelijkwaardig wordt erkend met de Vlaamse graad van 'Master of science in de tandheelkunde'.

Het verzoekschrift is aan de Raad toegezonden bij ter post aangetekend schrijven van 13 mei 2015.

3. Samenvatting van de feiten

Met een aanvraag gedateerd op 14 augustus 2013, door verwerende partij geregistreerd op 29 augustus 2013, diende verzoekster een aanvraag in betreffende de volledige gelijkwaardigverklaring van haar studiebewijs 'Titulo de cirurgiaã dentista', behaald in 2006 aan de OSEC/UNISA University of Santo Amora in Brazilië, met het oog op de uitoefening van het gereglementeerde beroep van tandarts.

Het dossier werd voor advies voorgelegd aan een Vlaamse universiteit. In het raam van het onderzoek werd verzoekster door deze universiteit uitgenodigd door deelname aan de proef die wordt georganiseerd voor de houders van een buitenlands diploma tandheelkunde. De proef bestond uit een theoretisch en een praktisch gedeelte.

Verzoekster behaalde een score van 11% op de theoretische proef en 54% op de praktische proef. De betrokken universiteit adviseerde op basis hiervan dat het studiebewijs van verzoekster niet gelijkwaardig kan worden verklaard met de Vlaamse graad van 'Master of science in de tandheelkunde'.

Op 14 april 2015 neemt NARIC Vlaanderen de volgende beslissing:

"Uw studiebewijs uit Brazilië 'Titulo de cirurgiaã dentista' wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van 'Master of science in de tandheelkunde'.

Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen, vermeld in het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Dat substantiële verschil is als volgt gemotiveerd, met toepassing van de elementen die zijn opgenomen in artikel 4 en 5 van het hierboven vermelde besluit:

§2 De leerresultaten: *uit de resultaten van de theoretische en praktische proef blijkt dat u niet bent geslaagd.*

Resultaten verkennend gesprek 3/02/15 [...]

<i>Theoretische kennis</i>	<i>11%</i>
<i>Praktische kennis</i>	<i>54%</i>
<i>Algemeen Totaal</i>	<i>32,5%</i>

Gedetailleerde informatie over uw resultaten kunt u bekomen bij de onderwijsinstelling.

(...)”

Dit is de thans bestreden beslissing.

Op 11 mei 2015 dient verzoeker een beroep in bij de Raad. Zij zendt kopie van haar verzoekschrift aan verwerende partij, die bij brief van 3 juni 2015 aan verzoekster het volgende antwoordt:

“Naar aanleiding van uw brief van 11 mei 2015 kunnen wij u het volgende meedelen.

Voor uw Braziliaans tandartsendiploma kreeg u geen volledige gelijkwaardigheid met een Vlaamse studiebewijs van Master of science in de tandheelkunde.

Deze beslissing is gebaseerd op de resultaten van de competentiegerichte proeven (schriftelijk en praktische toets) die u aflegde aan de [...].

Het klopt dat er aanvankelijk aan u werd meegedeeld dat u een uitnodiging zou krijgen van twee Vlaamse universiteiten voor een verkennend gesprek.

NARIC-Vlaanderen ondergaat een interne reorganisatie, zo worden o.a., zoals in geval van uw dossier, alle aanvragen nu slechts naar één hoger onderwijsinstelling gestuurd. Op het moment dat aan u gecommuniceerd werd dat twee instellingen betrokken zullen zijn bij het onderzoek zat uw dossier in de overgangsfase.

De term ‘verkennend gesprek’ is inderdaad misleidend en de communicatie op onze website is ook ontoereikend voor de specifieke dossiers van houders van een buitenlands tandartsendiploma. NARIC-Vlaanderen zal de communicatie hierrond optimaliseren.

Aangezien uw dossier in de overgangsfase zat, bieden wij u de mogelijkheid ook aan de [...] een examen af te leggen.

U kan een kosteloze herziening van uw dossier aanvragen. Het volstaat dat u uw verzoek tot herziening schriftelijk meedeelt. Alle andere vereiste documenten zijn reeds in ons bezit.

(...)”

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De Raad onderzoekt, desgevallend ambtshalve, de ontvankelijkheid van het beroep dat hem wordt voorgelegd.

Op grond van artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs is de ondertekening van het verzoekschrift een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet worden nageleefd.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift dat verzoekster heeft ingediend niet is ondertekend.

Verzoekster heeft van de ontvankelijkheidsproblematiek kennis kunnen nemen middels de antwoordnota van verwerende partij, waarin een exceptie van onontvankelijkheid is opgeworpen, gesteund op het gemis aan ondertekening van het verzoekschrift.

Verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend en voert derhalve geen verweer ten aanzien van de aangevoerde exceptie.

De exceptie is gegrond.

Het beroep is onontvankelijk.

De Raad merkt bovendien op dat verzoekster tegen de bestreden beslissing reeds een identiek beroep bij de Raad heeft ingesteld. Deze procedure, waarin op het ogenblik van het indienen van huidig verzoekschrift nog geen uitspraak was gedaan, is gekend onder het rolnummer 2015/089.

Aangezien verzoekster noch expliciet, noch impliciet aangeeft dat zij met het indienen van huidig beroep afstand doet van het voorheen ingestelde beroep, dient het huidige beroep bovendien op grond van het beginsel *non bis in idem* onontvankelijk te worden verklaard.

BESLUIT

De Raad verwerpt het beroep.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 juni te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

Freya Gheysen

Zitting van 16 juli 2015

Arrest nr. 2015/081 - 16 juli 2015

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Vlaamse Gemeenschap
vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen
met zetel te Koning Albertlaan 15
1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van Kübra werd behandeld op de openbare zitting van 16 juli 2015.

Gehoord werd:

- voor de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen waarbij het diploma "Doctor of Medicine" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Master of Science in de Geneeskunde (studiegebied: geneeskunde)".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 1988 aan de Universiteti i Prishtinës (Kosovo) het diploma van "Doctor of Medicine".

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "Doctor of Medicine" met het Vlaams diploma van "Master of Science in de Geneeskunde (studiegebied: geneeskunde)".

3.2. Het verzoek om erkenning is door Naric-Vlaanderen ontvangen op 24 augustus 2012. Op 7 april 2015 besliste Naric-Vlaanderen dat het Kosovaars diploma niet volledig gelijkwaardig werd verklaard.

De definitieve erkenningsbeslissing stelt dat er een substantieel verschil met de master in de geneeskunde bestaat omdat in de buitenlandse opleiding geen bewijs terug te vinden is van een examen rond klinische vaardigheden en communicatievaardigheden. Daarnaast stelt de beslissing dat een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten wordt met een masterproef. Volgens de beslissing blijkt uit het dossier niet dat verzoekende partij een masterproef geschreven heeft, noch zijn er voldoende elementen in het dossier aanwezig die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren.

De beslissing werd meegedeeld via een schrijven op datum van 7 april 2015.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 23 april 2015 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van de Codex Hoger Onderwijs vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft. Een beroep bij de Raad tegen dergelijke beslissing kan conform artikel II.294, §1 Codex Hoger Onderwijs worden ingesteld binnen een vervalt termijn van 30 dagen die ingaat de dag na kennisname van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, *in casu* Naric-Vlaanderen, en uiterlijk de eenendertigste dag na de dag van een kennisgeving van de betrokken beslissing.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 april 2015 tegen de definitieve erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 7 april 2015.

Het beroep van 23 april 2015 werd derhalve tijdig ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel II.256 Codex Hoger Onderwijs. Op grond van Artikel I.3, 69°, h) Codex Hoger Onderwijs is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan opgemaakt worden dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel, in combinatie met het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de medische opleiding die ze gevolgd heeft zes jaar duurde, inclusief een eenjarige stage en een afsluitend examen. Daarnaast merkt ze op dat de opleiding in de huisartsgeneeskunde drie jaar duurt. Verder werpt verzoekende partij nog op dat ze meer dan twintig jaar een goede werkervaring heeft als huisarts en dat ze nu bezig is met een tweede opleiding in de Anesthesiologie.

Verwerende partij merkt op dat de motivering uit de brief van 7 april 2015 niet wordt weerlegd door verzoekende partij. Verder vindt ze de motivering van verzoekende partij niet relevant voor de beslissing van 7 april 2015. Verwerende partij benadrukt dat ze zich enkel kan uitspreken over de academische gelijkwaardigheid van de buitenlandse opleiding met de overeenstemmende huidige Vlaamse opleiding. Daarbij merkt ze op dat elke Vlaamse masteropleiding, krachtens de Codex Hoger Onderwijs, verplicht afgesloten moet worden met een masterproef. Verwerende partij stelt vast dat verzoeker geen masterproef geschreven heeft, noch dat er relevante publicaties of andere vormen van wetenschappelijk onderzoek zijn. Ten slotte betwist verwerende partij noch de duur van de opleiding van verzoekende partij, noch de werkervaring.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de gelijkwaardigheid van een buitenlands studiebewijs met een Vlaamse graad of studiebewijs niet in de plaats kan stellen van de bevoegde overheidsinstantie. De Raad gaat wel na of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet kennelijk onredelijk is.

De relevante beoordelingsmaatstaf voor de erkenning van een buitenlands studiebewijs wordt gevormd door de actuele (i.e. op het moment van de aanvraag) opleidingsvereisten van de Vlaamse graad, *in casu* "Master of Science in de geneeskunde (studiegebied: geneeskunde)", zodat de erkenningsaanvraag van verzoeker thans niet kan beoordeeld worden op basis van de Vlaamse opleidingsvereisten uit 1988.

Uit de Lissabon Erkenningsconventie 1997 volgt dat kwalificaties (o.a. graden) van de verdragspartijen gelijkwaardig zijn tenzij de bevoegde instantie van de verwerende partij aantoonde dat er substantiële verschillen zijn:

"To the extent that a recognition decision is based on the knowledge and skills certified by the higher education qualification, each Party shall recognise the higher education qualifications conferred in another Party, unless a substantial difference can be shown between the qualification for which recognition is sought and the corresponding qualification in the Party in which recognition is sought." (toegevoegde onderlijning).

Het voorgaande kader impliceert naar het oordeel van de Raad dat de verwerende partij bij een negatieve beslissing moet verantwoorden waarom het niveau van de Vlaamse graad van master substantieel verschilt van het niveau van de buitenlandse opleiding.

De Raad stelt vast dat de motivering van de beslissing tot niet-erkenning verwijst naar artikel II.58, §6 Codex Hoger Onderwijs. Het bepaalt dat een Vlaamse masteropleiding afgesloten wordt met een masterproef. Dit betekent dat het niveau van de Vlaamse graad van master een 'masterproef' vereist en dat dit element bij de beoordeling van de aanvraag betrokken kan worden. De Raad stelt vast dat aan het masterniveau het vereiste van een zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek gekoppeld is (cfr. art. 6 Decreet 30 april 2009 betreffende de kwalificatiestructuur).

In het kader van de hem voorgelegde betwisting stelt de Raad vast dat de verzoekende partij in 1988 aan de Universiteti i Prishtinës (Kosovo) het diploma van "Doctor of Medicine" heeft behaald. De weigering tot gelijkstelling met de Vlaamse graad wordt verantwoord door het ontbreken van een masterproef in de gevolgde buitenlandse opleiding. Dit wordt niet betwist door de verzoekende partij.

Het dossier bevat daarenboven geen concrete elementen (bv. werkstukken, publicaties, ...), als bedoeld in art. 7 Besluit Vlaamse Regering 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs, waaruit het vermogen tot zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek blijkt. Ter zitting verklaart de vertegenwoordiger van Naric-Vlaanderen dat een herziening wat dit betreft mogelijk is indien de verzoekende partij inmiddels elementen, zoals een medisch-wetenschappelijke publicatie, kan voorleggen. Ook de door de verzoekende partij aangehaalde praktijkervaring laat naar het oordeel van de Raad niet toe de motivering van de weigeringsbeslissing op dit punt te weerleggen.

In het verzoekschrift wordt tevens op de duur van de medische opleiding gewezen en wordt er naar de werkervaring als huisarts gedurende twintig jaar, alsmede naar "de bezigheden met de tweede opleiding in Anesthesiologie" verwezen.

Hoewel de Raad erkent dat de verzoeker hierbij blijkt geeft van het bezit en de continue opbouw van voor de uitoefening van het beroep van arts relevante competenties, acht zij de beslissing van Naric-Vlaanderen om deze niet te aanvaarden als voldoende compensatie voor het ontbreken van een masterproef in de opleiding die het voorwerp van het erkenningsverzoek uitmaakt, niet onredelijk.

Wat betreft het ontbreken van een examen rond klinische vaardigheden en communicatievaardigheden, waarnaar de aangevochten beslissing verwijst, betreft kan de Raad slechts vaststellen dat het verzoekschrift melding maakt van een "afsluiting examen". Het duidt evenwel niet in hoeverre het parallellen zou kunnen vertonen met het door Naric-Vlaanderen aangehaalde examen en vermag bijgevolg niet de onredelijkheid van de aangevochten erkenningsbeslissing aan te tonen.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van [REDACTED] ontvankelijk en ongegrond is.

De beslissing van Naric-Vlaanderen d.d. 7 april 2015 blijft gehandhaafd.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 juli 2015 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

Jan Geens

De secretarissen,

Melissa Thijs

Freya Gheysen

Zitting van 23 juli 2015

Arrest nr. 2.201 van 23 juli 2015 in de zaak 2015/084

In zake:
tegen:

I. Voorwerp van de vordering

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen waarbij het diploma "Master degree of dental science" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Master of Science in de tandheeskunde", noch met de Vlaamse graad van "Bachelor of Science in de tandheeskunde".

II. Verloop van de rechtspleging

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 juli 2015. Geen van de partijen was aanwezig op de zitting. De Raad heeft de zaak in beraad genomen. De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift en de hierbij toegevoegde documenten.

III. Feiten

Verzoekende partij behaalde in Egypte het diploma van "Master degree of dental science". Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "Master degree of dental science" met het Vlaams diploma van "Master of Science in de tandheeskunde" en met het Vlaams diploma van "Bachelor of Science in de tandheeskunde".

Bij beslissing van op datum van 7 april 2015 werd beslist dat het Egyptisch diploma niet volledig gelijkwaardig werd verklaard.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat er een substantieel verschil met de bachelor en master in de tandheeskunde bestaat omdat de resultaten behaald tijdens de proef bij Universiteit Gent onvoldoende waren.

De beslissing werd meegedeeld via een schrijven op datum van 7 april 2015.

Bij aangetekend schrijven van 2 mei 2015 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Via e-mail d.d. 9 juli 2015 heeft voor de verwerende partij laten weten dat het dossier zelf herzien wordt en verzoekende partij thans opnieuw uitgenodigd zal worden voor een examen. Uit voorafgaand mailverkeer tussen en verzoekende partij blijkt dat verzoekende partij hiermee akkoord gaat en het beroep wenst in te trekken. Bijgevolg valt het huidige beroep zonder voorwerp.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 juli 2015, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jan Geens	bijzitter
Henri Verhaaren	bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs	secretaris
---------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 2.202 van 23 juli 2015 in de zaak 2015/100

In zake:
tegen:

I. Voorwerp van de vordering

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van waarbij het diploma "Titulo de Chirurgiã-Dentitsta Odontologia" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Master of Science in de tandheelkunde".

II. Verloop van de rechtspleging

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 juli 2015.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

III. Feiten

Verzoekende partij behaalde in 1999 in Brazilië het diploma van "Titulo de Chirurgiã-Dentitsta Odontologia".

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "Titulo de Chirurgiã-Dentitsta Odontologia" met het Vlaams diploma van "Master of Science in de tandheelkunde".

Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 28 april 2015 werd beslist dat het Braziliaans diploma niet volledig gelijkwaardig werd verklaard.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat er een substantieel verschil met de master in de tandheelkunde bestaat omdat uit de resultaten van de theoretische en praktische proef, georganiseerd door de in het kader van een door Naric-Vlaanderen verzocht advies, blijkt dat verzoeker niet geslaagd is.

De beslissing werd meegedeeld via een schrijven op datum van 28 april 2015.

Bij aangetekend schrijven van 28 mei 2015 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

De verplichting om conform de bepalingen van de Codex Hoger Onderwijs vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft. Een beroep bij de Raad tegen dergelijke beslissing kan conform artikel II.294, §1 Codex Hoger Onderwijs worden ingesteld binnen een vervalttermijn van 30 dagen die ingaat de dag na kennisname van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, *in casu* Naric-Vlaanderen, en uiterlijk de eenendertigste dag na de dag van een kennisgeving van de betrokken beslissing.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 mei 2015 tegen de definitieve erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 28 april 2015.

Het beroep van 28 mei 2015 werd derhalve tijdig ingesteld.

V. De middelen

A. Eerste middel

De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het motiveringsbeginsel.

Standpunt van partijen

De verzoekende partij werpt op dat de erkenningsautoriteit, *in casu* Naric-Vlaanderen, aan een onderwijsinstelling *advies* kan vragen over het buitenlands studiebewijs van verzoekende partij. Ze benadrukt dat de onderwijsinstelling haar advies kan baseren op een '*gesprek*' met verzoekende partij. Verzoekende partij stelt dat in de motivering van de bestreden beslissing melding gemaakt wordt van een '*verkennend gesprek*' met verzoekende partij op 3 februari 2015. Volgens haar heeft dit gesprek echter nooit plaatsgevonden.

De verwerende partij erkent dat de notie 'verkennend gesprek' boven de tabel ongelukkig is. Ze wijst erop dat in de motivering duidelijk het volgende staat: '*uit de resultaten van de theoretische en praktische proef blijkt dat u niet bent geslaagd*'. Verwerende partij stelt dat dan ook moeilijk miskend kan worden dat met de notie 'verkennend gesprek' boven de tabel de theoretische en praktische proef van 3 februari 2015 bedoeld werd.

Beoordeling

Verwijzend naar de artikelen 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs verklaart Naric-Vlaanderen het studiebewijs van de verzoekende partij niet gelijkwaardig met de Vlaamse graad van "Master of Science in de tandheelkunde".

De bepalingen hebben betrekking op het 'substantieel verschil' dat de erkenning van een buitenlands diploma in de weg staat. Zij luiden als respectievelijk als volgt:

"Art. 4.

§ 1. De bewijslast van het substantieel verschil ligt bij de erkenningsautoriteit.

§ 2. De houder van het buitenlands studiebewijs dient te goeder trouw alle adequate informatie over het buitenlands studiebewijs te verstrekken, zodat de erkenningsautoriteit het onderzoek naar de erkenning van de volledige gelijkwaardigheid van het buitenlands studiebewijs kan voeren".

en

"Art. 5.

§ 1. Het substantieel verschil kan uitsluitend betrekking hebben op vier elementen. Die vier elementen zijn het niveau van het buitenlands studiebewijs, de leerresultaten, de studieomvang en de kwaliteit van de opleiding leidende tot het buitenlands studiebewijs.

§ 2. Met leerresultaten worden bedoeld de leerresultaten van de opleiding leidende tot het buitenlands studiebewijs. Die leerresultaten worden vergeleken met de leerresultaten van de opleiding leidende tot het Vlaams hoger onderwijsdiploma.

Bij ontstentenis van onderwijskwalificaties worden de opleidingsprofielen bepaald krachtens het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs als referentiekader gebruikt.

Bij ontstentenis van de domeinspecifieke leerresultaten worden de referentiekaders van de visitatierapporten als bedoeld in artikel 51 van hetzelfde decreet als referentiekader gebruikt.

Bij ontstentenis van de leerresultaten van de opleiding leidende tot het buitenlands studiebewijs wordt de inhoud van het opleidingsprogramma of van de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het buitenlands studiebewijs vergeleken met de inhoud van het opleidingsprogramma of met de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het Vlaams hogeronderwijsdiploma.

§ 3. Met niveau wordt het kwalificatieniveau van het studiebewijs in de kwalificatiestructuur of de opleidingsstructuur van het hoger onderwijs bedoeld.

§ 4. Met studieomvang wordt de studieduur van de opleiding bedoeld, eventueel uitgedrukt in een aantal studiepunten dat vertaald kan worden via het European Credit Transfer System. De studieduur omvat de eenheden van de onderwijs-, leer- en evaluatieactiviteiten waarmee de studieomvang wordt uitgedrukt.

§ 5. Met kwaliteit wordt de kwaliteit van het opleidingsprogramma bedoeld, waaronder de kwaliteit van het afstudeerprojecten de wijze van evalueren, of de kwaliteit van de uitreikende hogeronderwijsinstelling, eventueel gewaarborgd door een onafhankelijke kwaliteitswaarborginstantie.”

In het voorliggende dossier verbindt de erkenningsinstantie, Naric-Vlaanderen, de niet-erkenning van het door verzoekende partij aangeboden diploma als volledig gelijkwaardig met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de tandheelkunde’, aan de leerresultaten van de tot het buitenlandse studiebewijs leidende opleiding.

Het op de leerresultaten gebaseerde substantieel verschil concretiseert de erkenningsinstantie aan de hand van de resultaten van een theoretische en praktische proef. De proef vond plaats op 3 februari 2015 en is georganiseerd door de..... De betrokken instelling is in het kader van de erkenningsprocedure door Naric-Vlaanderen om een advies, als bedoeld in art. 14 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs, verzocht en steunde het advies op voormelde proeven.

De verzoekende partij behaalde op de proeven respectievelijk 49% en 46% voor theoretische kennis en praktische kennis.

In het aan de verzoekende partij meegedeeld besluit staan de aangehaalde scores in een tabel die is voorafgegaan door de titel “Resultaten verkennend gesprek 03/02/2015.....”. Verzoekende partij is van oordeel dat een ‘gesprek’ nooit heeft plaatsgevonden, doch dat enkel sprake was van een theoretische en een praktische proef.

Aldus zou de beslissing gesteund zijn op een ‘verkennend gesprek’ dat niet heeft plaatsgevonden.

De Raad oordeelt dat hoewel de aangehaalde titel boven de tabel, die gewag maakt van een ‘verkennend gesprek’, niet overeenstemt met de inhoud van de tabel, hetgeen de Raad betreurt, verzoekende partij, zoals ook blijkt uit haar toelichting ter zitting, niet aannemelijk kan maken dat zij in redelijkheid in de overtuiging is dat de percentages in de tabel vermeld bij ‘theoretische kennis’ en ‘praktische kennis’ geen betrekking zouden hebben op de proeven die zij op 3 februari – datum die in het besluit in de onderstreepte tekst net voorafgaand aan de tabel met de percentages is opgenomen (“Resultaten verkennend gesprek op 03/02/2015.....”) - heeft afgelegd.

Aldus kan de Raad het middel niet bijtreden dat de motivering (resultaten “verkennend gesprek”) van de bestreden beslissing, zoals door verzoekende partij gesteld, feitelijke grondslag mist.

B. Tweede middel

De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Standpunt van partijen

De verzoekende partij merkt op dat Naric-Vlaanderen de bestreden beslissing uitsluitend gebaseerd heeft op de resultaten van de theoretische en praktische proef die zij heeft afgelegd bij de op 3 februari 2015. Ze benadrukt dat het hierboven vermelde besluit niet voorziet in de mogelijkheid voor Naric-Vlaanderen om praktische en/of theoretische proeven te (laten) organiseren. Zij kan immers enkel advies geven, en dat op basis van een gesprek met de houder van het buitenlands studiebewijs.

De verwerende partij stelt dat om een advies te kunnen geven in de sterk praktijkgerichte opleiding die de Master in de Tandheelkunde is, deverzoekende partij heeft uitgenodigd voor een proef die bestaat uit een praktisch en theoretisch gedeelte en waarin gepeild wordt naar het bezitten van de leerresultaten van de Vlaamse opleiding. Ze merkt op dat uit deze proeven bleek dat verzoekende partij op beide onderdelen afzonderlijk te kort scoorde om de volledige gelijkwaardigheid toe te kennen.

Verder betwist verwerende partij dat dehaar advies niet zou kunnen baseren op het afnemen van een theoretische en praktische proef. Ze benadrukt dat het Besluit van de Vlaamse Regering stelt dat het advies gebaseerd 'kan' zijn op een gesprek, maar deze mogelijkheid moet als niet limitatief beschouwd worden. Ze vindt aldus dat andere mogelijkheden om het advies op te baseren hiermee niet uitgesloten worden. Daarnaast verwijst verwerende partij ook naar de mogelijkheid van art. 14, §3 om de volledige gelijkwaardigheid afhankelijk te maken van een bekwaamheidsonderzoek.

Beoordeling

In een tweede middel stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing van de erkenningsinstantie onregelmatig tot stand is gekomen. Het substantieel verschil in de leerresultaten tussen het door verzoekende partij aangebrachte diploma en het diploma waarmee verzoekende partij de gelijkwaardigheid beoogt, waarnaar Naric-Vlaanderen in de ontwikkeling van het motief verwijst, is volgens de verzoekende partij uit het oog verloren daar Naric-Vlaanderen de in art. 5, § 2 van het reeds aangehaalde besluit van de Vlaamse regering omschreven resultaten uitsluitend koppelde aan de resultaten van de reeds aangehaalde theoretische en praktische proef.

De verzoekende partij stelt dat van een vergelijking van de leerresultaten van de opleiding die geleid heeft tot haar buitenlands diploma met die van het Vlaamse diploma van tandarts geen sprake is, als gevolg waarvan de beslissing onregelmatig is.

Aangezien de verzoekende partij dit argument pas in de wederantwoordnota ontwikkelde vermag de Raad er geen acht op te slaan.

Wat de onregelmatigheid van de totstandkoming van de beslissing betreft, oordeelt verzoekende partij dat het reeds aangehaalde Besluit van 14 juni 2013 niet in de mogelijkheid tot organisatie van "proeven" voorziet. Art. 14 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs bepaalt dat de erkenningsautoriteit aan Vlaamse Centra voor Volwassenonderwijs, Vlaamse hogescholen, Vlaamse universiteiten, een commissie van experts of aan individuele experts advies kan vragen over het buitenlands studiebewijs. Het bedoelde advies kan luidens de laatste zin van § 1 van deze bepaling gebaseerd zijn op een gesprek met de houder van het buitenlands studiebewijs. *In casu* is, blijkens de dossierstukken, de bestreden beslissing evenwel uitsluitend tot stand gekomen op basis van de door degeorganiseerde proeven.

Nu het Besluit van 14 juni 2013 bepaalt dat het advies op een gesprek gebaseerd *kan* zijn is de Raad van oordeel dat het advies ook anderszins, bijvoorbeeld op basis van een proef, tot stand kan komen. De draagwijdte van art. 14, § 1 is enerzijds dat het gesprek facultatief is, doch anderzijds dat het een niet-limitatief omschreven basis voor het advies vormt. Dat daarnaast de mogelijkheid bestaat het in art. 14, § 3 van het Besluit van 14 juni 2013 bedoelde 'bekwaamheidsonderzoek' te organiseren, betekent niet dat het 'gesprek' de enige mogelijkheid zou zijn waarop de adviesverlenende instantie zijn advies, naast het aanvraagdossier, zou kunnen baseren.

Aldus begrepen is het tweede middel niet gegrond.

C. Derde middel

De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

De verzoekende partij stelt dat uit haar curriculum vitae blijkt dat zij over de nodige theoretische en praktische competenties beschikt om een volledige gelijkwaardigheidserkenning te bekomen. Ze merkt op dat haar leerresultaten, mede gelet op haar vele bijkomende opleidingen en diploma's, zelfs de leerresultaten van de opleidingen leidende tot de Vlaamse graad overstijgen. Volgens haar bewijst het feit dat zij in de mogelijkheid was om te doctoreren dat er geen sprake is van een substantieel verschil aangezien het afronden van '*master studies*' immers uitdrukkelijk als voorwaarde gesteld wordt om te doctoreren. Daarnaast vindt verzoekende partij het kennelijk onredelijk dat verwerende partij het verzoek tot gelijkwaardigheidserkenning afwijst zonder rekening te houden met de bijkomende diploma's, uitgebreide praktische en academische ervaring van verzoekende partij.

De verwerende partij stelt dat het dossier integraal overgemaakt werd aan de onderwijsinstelling. Het advies werd *in casu* gebaseerd op een theoretische en praktische proef waarin door de adviesverlener naar het beschikken over de leerresultaten van de Vlaamse Master in de Tandheelkunde werd gepeild. Verwerende partij merkt op dat uit de resultaten van de proef bleek dat dit in onvoldoende mate het geval was zodat het substantieel verschil van de beide opleidingen hiermee dan ook werd aangetoond.

Verwerende partij ziet ook niet in op welke manier de bijkomende opleiding en ervaring alsnog zouden kunnen aantonen dat deze leerresultaten bereikt werden waar de proeven aantonen dat dit *in se* onvoldoende het geval is.

Ten slotte wijst verwerende partij op het feit dat de beslissing van de KU Leuven om verzoekende partij toe te laten tot een doctoraatsopleiding tot de autonomie van de KU Leuven behoort en bijgevolg los staat van de beslissing tot academische gelijkwaardigheid door de verwerende partij.

Beoordeling

Het derde middel betreft de kennelijke onredelijkheid van de beslissing. Verzoekende partij stelt dat de beslissing om haar diploma niet als volledig gelijkwaardig met het Vlaamse tandartsendiploma te erkennen omwille van een substantieel verschil tussen laatstvermeld diploma en het ter erkenning aangeboden diploma kennelijk onredelijk is. De verzoekende partij is van oordeel dat haar curriculum vitae duidelijk aantoont dat zij de leerresultaten, bedoeld in art. 5, § 2 van het Besluit van 14 juni 2013, heeft bereikt, zodat, zonodig mede rekening gehouden met het in art. 7 van het Besluit vervatte compensatiemechanisme, het substantieel verschil dat de erkenning in de weg staat niet aanwezig is.

De erkenningsinstantie is van oordeel dat uit de resultaten van de, aan het advies van deten grondslag liggende, proeven blijkt dat de leerresultaten van de Vlaamse Master in de Tandheelkunde onvoldoende zijn bereikt en dat bijkomende ervaring en opleidingen niet kunnen aantonen dat de betrokken leerresultaten alsnog bereikt zijn.

Het komt de Raad niet toe in de plaats van de erkenningsinstantie te beslissen of het diploma van de verzoekende partij volledig gelijkwaardig verklaard moet worden met het Vlaamse diploma van master in de tandheelkunde. De Raad beoordeelt enkel de regelmatigheid van de totstandkoming van de beslissing en of de beslissing de grenzen van de redelijkheid niet kennelijk te buiten gaat.

De Raad stelt vast dat uit de aangevochten beslissing niet blijkt in hoeverre de erkennende instantie bij de vaststelling van het 'substantieel verschil' behalve met het op 'proeven' gebaseerde advies van de, onder meer in het licht van het reeds vermelde art. 7 van het Besluit van 14 juni 2013, ook met andere elementen uit het dossier rekening heeft gehouden.

De beslissing van 28 april 2015 luidt terzake als volgt:

"Dat substantiële verschil is als volgt gemotiveerd, met toepassing van de elementen die zijn opgenomen in artikel 4 en 5 van het hierboven vermelde besluit:

§ 2. De leerresultaten: uit de resultaten van de theoretische en praktische proef blijkt dat u niet bent geslaagd."

Vervolgens bevat de beslissing de tabel met de resultaten voor het 'verkennd gesprek' voor theoretische en praktische kennis, en het algemeen totaal, dat het gemiddelde vormt van de resultaten voor theoretische en praktische kennis.

Van andere overwegingen bij de totstandkoming van de beslissing geeft de beslissing van 28 april 2015 absoluut geen blijk.

Tegen de achtergrond van de summier motivering van de beslissing – alsmede, zoals ter zitting toegelicht door verwerende partij, van het advies van de en van het ontbreken van enige bijkomende informatie betreffende de proeven (bijvoorbeeld met betrekking tot de organisatie, de vragen, de motivering van het resultaat, de ter zitting beweerde verwisseling van werkstukken, ...) waarop het advies is gebaseerd - komt de Raad, in het licht van de bijzondere omstandigheden van het dossier en hun eventuele betekenis voor de toepassing van art. 7 van het Besluit van 14 juni 2013, tot de conclusie dat de beslissing dat een substantieel verschil de erkenning van het diploma van de verzoekende partij als volledig gelijkwaardig met de Vlaamse graad van 'Master of Science in de Tandheelkunde' uitsluit, kennelijk de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat. In de beslissing en haar motieven zijn immers geen elementen te vinden waaruit zou kunnen blijken dat de adviesverlenende instantie, in zoverre de verwerende partij haar overwegingen tot de zijne heeft gemaakt, en de erkenningsinstantie de voor de beoordeling van de vraag om erkenning van haar diploma relevante elementen in het dossier met voldoende zorg naast de resultaten van de praktische (46 %) en theoretische proef (49 %) hebben gelegd. Zo vindt de Raad in de aangevochten beslissing geen elementen die erop wijzen dat onder meer de werkervaring, de door verzoekende partij in Brazilië gevolgde bijkomende opleidingen en specialisatie, de door verzoekende partij aan de KULeuven behaalde master- en doctoraatsdiploma's, haar onderzoeksactiviteiten en de ermee gepaard gaande publicaties, in de beslissing zijn betrokken.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van 28 april 2015.

2. Verwerende partij zal uiterlijk op 14 augustus 2015 een nieuwe beslissing nemen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het arrest wordt gegeven.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 juli 2015, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jan Geens	bijzitter
Henri Verhaaren	bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs	secretaris
---------------	------------

De secretaris

Melissa Thijs

De voorzitter

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 28 juli 2015

Arrest nr. 2209 van 28 juli 2015 in de zaak 2015/085

In zake:
.....
..... tegen:
.....

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 4 mei 2015, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 7 april 2015 waarbij de vraag tot herziening van de beslissing van 19 februari 2015 inzake gelijkwaardigheid van een buitenlands studiebewijs deels wordt afgewezen.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 juli 2015.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

....., die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is houder van het getuigschrift propedeuse Biologie en Medisch Laboratoriumonderzoek (60 studiepunten) en van het getuigschrift bachelor Biologie en Medisch Laboratoriumonderzoek (180 studiepunten), afgeleverd door de Avans Hogeschool te Breda op respectievelijk 20 oktober 2009 en 31 augustus 2011.

Op 11 november 2014 dient verzoeker bij NARIC-Vlaanderen een aanvraag van de gelijkwaardigheidserkenning in.

Bij beslissing van 19 februari 2015 oordeelt NARIC-Vlaanderen dat verzoekers studiebewijs niet als volledig gelijkwaardig wordt erkend met de Vlaamse graad 'Bachelor in de biomedische laboratoriumtechnologie met als afstudeerrichting medische laboratoriumtechnologie', maar wel met de Vlaamse graad 'Bachelor in de biomedische laboratoriumtechnologie met als afstudeerrichting farmaceutische- en biologische laboratoriumtechnologie'.

De beslissing is als volgt gemotiveerd:

"Uw studiebewijs wordt gelijkwaardig verklaard met de Vlaamse graad van 'Bachelor in de biomedische laboratoriumtechnologie'.

Bij deze brief vindt u het ministerieel besluit dat geldt als officieel document ter bevestiging van de gelijkwaardigheid van uw studiebewijs met de hierboven vermelde graad. Het besluit in de bijlage is alleen rechtsgeldig op vertoon van uw originele en authentieke diploma.

Uw studiebewijs uit Nederland 'Bachelor biologie en medisch laboratorium-onderzoek' wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van 'Bachelor in de biomedische laboratoriumtechnologie met als afstudeerrichting medische laboratoriumtechnologie'.

Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen, vermeld in het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Dat substantiële verschil is als volgt gemotiveerd, met toepassing van de elementen die zijn opgenomen in artikel 4 en 5 van het hierboven vermelde besluit:

§2. De leerresultaten: voor de afstudeerrichting Medische Laboratoriumtechnologie voldoet de Nederlandse opleiding niet aan de domeinspecifieke leerresultaten die opgesteld zijn voor deze afstudeerrichting.

Onderstaande DLR's (domeinspecifieke leerresultaten) en OLR's (opleidingspecifieke leerresultaten) komen onvoldoende of niet aan bod in de Nederlandse opleiding:

- *Verplichte stage van 600u in de disciplines klinische biologie, medische microbiologie en hematologie (diagnose);*
- *Hanteert de gepaste methoden en technologieën van het medisch-diagnostisch werkveld in wisselende contexten;*
- *Voert klinisch-chemische, microbiologische en hematologische analyses uit op patiëntenstalen (pre-analytisch, analytisch en post-analytisch) en maakt preparaten voor anatomo-pathologisch onderzoek klaar;*
- *Neemt zelfstandig bij patiënten stalen af (o.a. bloedstalen) en gebruikt hierbij de gepaste methode en het aangewezen materiaal;*
- *Voert klinisch-chemische, microbiologische, hematologische en immunologische analyses uit met kennis en inzicht van de toegepaste methoden en technologieën;*
- *Maakt preparaten voor anatoom-pathologisch onderzoek klaar;*
- *Voert de technische validatie uit per klinisch analytische test;*
- *Geeft alle bekomen resultaten van de verschillende parameters per patiënt door;*
- *Heeft inzicht in de effecten van interferenties en pre-analytische kwaliteit van de patiëntenstalen.*

Bij brief van 23 februari 2015 vraagt verzoeker de heroverweging ('herziening') van deze beslissing. Hij voegt hierbij aanvullende stukken toe, waaruit voldoende kennis en praktijkervaring moet blijken bij het behalen van de kwalificatie 'Middenkaderfunctionaris Medische Microbiologie'. Volgens verzoeker zijn daarbij aan bod gekomen: stage Medische Microbiologie, analyse van microbiologische, hematologische en klinisch-medische aard en uitvoeren van patiëntstalen met kennis en inzicht van toegepaste methoden en technologieën, doorgeven van alle bekomen resultaten van de verschillende parameters per patiënt en inzicht in de effecten van interferenties en pre-analytische kwaliteit van de patiëntstalen.

Op 7 april 2015 beslist het afdelingshoofd dat het verzoek tot herziening ongegrond is. De beslissing luidt als volgt:

"(...)

Uw studiebewijs uit Nederland 'Bachelor biologie en medisch laboratorium-onderzoek' werd niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad

'Bachelor in de biomedische laboratoriumtechnologie' met als afstudeerrichting medische laboratoriumtechnologie'. Bij die beslissing vond u ook de argumenten van die negatieve beslissing.

Het Nederlands diploma 'Middenkaderfunctionaris medische laboratoriumtechniek niveau 4 beroepsopleidende leerweg' stemt overeen met een secundaire opleiding (Europees kwalificatieniveau 4).

De inhoud en het niveau van deze opleiding situeren zich niet op het niveau van een Nederlandse bacheloropleiding (Europees kwalificatieniveau 6) en u begrijpt dat de bijkomende documenten bijgevolg dus niet in aanmerking kunnen worden genomen om een herziening aan te vragen."

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen. Het beroep is ontvankelijk.

V. De middelen

Enig middel

Verzoeker steunt een enig middel op een schending van het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoeker voert aan dat hij na de initiële beslissing van 19 februari 2015 bijkomende stukken heeft overgemaakt, met name de VAPRO-eindtermen, een stagecontract bij een firma te Antwerpen, een diploma MBO Middenkaderfunctionaris Medische Microbiologie, een Europass Certificaatsupplement en een boekenlijst. Hierdoor worden volgens verzoeker de volgende competenties en kwalificaties gestaafd: (i) de verplichte stage van 600 uur in de discipline Medische Microbiologie, (ii) het hanteren van de gepaste methoden en technologieën van het medisch-diagnostisch werkveld in wisselende contexten, (iii) het uitvoeren van klinisch-chemische, microbiologische en hematologische analyses op patiëntstalen, (iv) het uitvoeren van klinisch-chemische, microbiologische, hematologische en immunologische analyses met kennis en inzicht van de toegepaste methoden en technologieën, (v) het uitvoeren van de technische validatie per klinische test, (vi) het doorgeven van alle bekomen resultaten van de verschillende parameters per patiënt en (vii) het hebben van inzicht in de effecten van interferenties en pre-analytische kwaliteit van de patiëntstalen.

De volgende punten kwamen gedurende het stagejaar volgens verzoeker niet aan bod: (i) het klaarmaken van preparaten voor anatoom-pathologisch onderzoek, (ii) het zelfstandig afnemen van patiëntstalen met gebruik van de gepaste methoden en het aangewezen materiaal en (iii) stage Hematologie en Klinische Biologie.

Het motief dat de inhoud en het niveau van de aan de hand van de bijkomende stukken aangetoonde opleiding zich niet bevindt op het niveau van de Nederlandse bacheloropleiding is volgens verzoeker opmerkelijk, aangezien de onderwezen leerstof volgens hem in grote lijnen gelijk is aan de leerstof die in Nederland binnen de bacheloropleiding wordt onderwezen, met dien verstande dat in de Nederlandse MBO-opleiding Middenkaderfunctionaris Microbiologie zelfs meer theoretische kennis en praktijkervaring zouden worden opgedaan dan er wordt onderwezen bij de Vlaamse hogescholen. Verzoeker argumenteert dat er dan ook moet worden gelet op de theoretische inhoud van de onderwezen vakken en de praktische kennis die tijdens het stagejaar wordt opgedaan.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat verzoeker zich blijft beroepen op dezelfde argumenten als deze die hij in zijn vraag tot herziening heeft aangevoerd, en dat in repliek daarop opnieuw moet worden gesteld dat het voorgelegde diploma dat zou moeten staven dat een aantal (ontbrekende) elementen uit de initiële beslissing alsnog verworven zijn, slechts overeenstemt met een secundaire opleiding (niveau 4), wat volgens verwerende partij logischerwijze niet in aanmerking kan worden genomen voor de beoordeling van een opleiding op bachelorniveau (niveau 6).

Bovendien, zo argumenteert verwerende partij, geeft verzoeker zelf aan dat de stukken die bij het verzoek tot herziening waren gevoegd, geen antwoord bieden op alle overwegingen met betrekking tot ontbrekende leerresultaten.

Ten slotte stelt verwerende partij dat het verzoek oorspronkelijk bij de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen en Leefmilieu werd ingediend, en dat pas nadat de erkenningsaanvraag bij deze overheidsdienst onontvankelijk werd verklaard omdat het diploma volgens de FOD niet overeenstemt met het beroep van Medisch Laboratoriumtechnoloog en het geen gereguleerd beroep betreft, het dossier aan NARIC-Vlaanderen werd voorgelegd met het oog op de academische gelijkwaardigheid. Verwerende partij wijst op de mogelijkheden die richtlijn 2005/36 EG biedt voor verzoekers specifieke situatie, maar dat zijzelf daarin slechts een adviserende bevoegdheid heeft.

Verzoeker heeft geen *wederantwoordnota* ingediend.

Beoordeling

De procedure tot erkenning van buitenlandse studiebewijzen wordt geregeld in het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Artikel 3 van dit besluit schrijft voor dat de erkenningsautoriteit elk buitenlands studiebewijs als volledig gelijkwaardig erkent met een Vlaams hogeronderwijsdiploma tenzij

er een substantieel verschil is. Wat als substantieel verschil kan worden aangemerkt, wordt uiteengezet in de artikelen 4 en 5 van voormeld besluit. De vier elementen die daarbij worden beoordeeld zijn (i) het niveau van het buitenlands studiebewijs, (ii) de leerresultaten, (iii) de studieomvang en (iv) de kwaliteit van de opleiding leidend tot het buitenlands studiebewijs.

In de initiële beslissing van 19 februari 2015 heeft verwerende partij geoordeeld dat het Nederlands studiebewijs niet voldoet aan de Vlaamse domeinspecifieke leerresultaten. Daarbij worden negen leerresultaten opgegeven die niet of in onvoldoende mate aan bod kwamen in de Nederlandse opleiding. Op grond van deze beoordeling wordt verzoekers studiebewijs als gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad 'Bachelor in de biomedische laboratoriumtechnologie' maar zonder vermelding van de afstudeerrichting 'medische laboratoriumtechnologie'.

In zijn vraag tot heroverweging voert verzoeker aan dat een aantal van de volgende verwerende partij ontbrekende leerresultaten wel degelijk werden behaald.

Noch in zijn verzoek tot herziening, noch in de huidige procedure beweert of bewijst verzoeker dat hij heeft aangetoond *alle* leerresultaten te hebben bereikt die in de beslissing van 19 februari 2015 werden vermeld. Evenmin werpt verzoeker op dat de leerresultaten waarvan hij minstens impliciet aangeeft ze niet te hebben bereikt, gelet op het evenredigheidsbeginsel niet kunnen volstaan om hem de volledige gelijkwaardigverklaring te onthouden.

Verzoeker toont aldus niet aan dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk of onbehoorlijk gemotiveerd is.

Er dient verder op te worden gewezen dat verzoeker niet aantoont dat het door hem voorgelegde diploma 'Middenkaderfunctionaris medische laboratoriumtechniek niveau 4 beroepsopleidende leerweg' overeenstemt met een hogeronderwijsopleiding.

Dat het niveau van die opleiding 'in grote lijnen' overeenstemt met de Nederlandse bacheloropleiding is een argument dat verzoeker voor het eerst opwerpt in de procedure voor de Raad en dat evenmin kan overtuigen. Zoals verzoeker zelf aangeeft is ook deze overeenstemming, voor zover ze er inhoudelijk is, geenszins volledig.

Bovendien wijst de Raad erop dat artikel 2 van het voormeld besluit elke houder van een buitenlands *studiebewijs* het recht toekent om, onder bepaalde voorwaarden, een onderzoek te laten voeren naar de erkenning van de volledige gelijkwaardigheid van het buitenlands studiebewijs, waarbij krachtens artikel 1, 8° van dit besluit als 'studiebewijs' moet worden begrepen: "*elk diploma, getuigschrift, attest, graad of certificaat uitgereikt door een hogeronderwijsinstelling dat het succesvol voltooiën van een hogeronderwijsopleiding attesteert*". Verzoeker toont niet aan dat de opleiding 'Middenkaderfunctionaris medische

laboratoriumtechniek niveau 4 beroepsopleidende leerweg' werd aangeboden door een hogeronderwijsinstelling, zodat dit diploma op zich geen aanleiding kan geven tot een gelijkwaardigverklaring.

Ten slotte merkt de Raad op dat artikel 17 van het voormelde besluit met betrekking tot de procedure tot heroverweging ('herziening') uitdrukkelijk voorschrijft dat bij een verzoek tot heroverweging geen nieuwe elementen of documenten aan het dossier kunnen worden toegevoegd.

De aanvullende stukken die verzoeker heeft gevoegd bij zijn vraag tot herziening van 23 februari 2015 konden derhalve niet in aanmerking worden genomen en bijgevolg kan de bestreden beslissing niet onregelmatig zijn in de beoordeling ervan.

Het beroep is niet gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 juli 2015, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	Voorzitter van de Raad
Jan Geens	bijzitter
Henri Verhaaren	bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris
De secretaris	De voorzitter
Freya Gheysen	Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 10 november 2015

Arrest nr. 2.579 van 10 november 2015 in de zaak 2015/459

In zake: [REDACTED]

Tegen: [REDACTED]

I. Voorwerp van de vordering

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen waarbij het diploma “Titulo de Cirurgiã-Dentista Odontologia” niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van “Master of Science in de tandheelkunde”.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 november 2015.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoekster en advocaat [REDACTED], die verschijnt voor de verzoekende partij, en de heer [REDACTED], die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij behaalde in 1999 in Brazilië het diploma van “Titulo de Cirurgiã-Dentista Odontologia”.

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van “Titulo de Cirurgiã-Dentista Odontologia” met het Vlaams diploma van “Master of Science in de tandheelkunde”.

Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 28 april 2015 werd beslist dat het Braziliaans diploma niet volledig gelijkwaardig werd verklaard.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat er een substantieel verschil met de master in de tandheelkunde bestaat omdat uit de resultaten van de theoretische en praktische proef, georganiseerd door de KU Leuven in het kader van een door Naric-Vlaanderen verzocht advies, blijkt dat verzoeker niet geslaagd is.

De beslissing werd meegedeeld via een schrijven op datum van 28 april 2015.

Bij aangetekend schrijven van 28 mei 2015 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

Bij arrest nr. 2.202 van 23 juli 2015 in de zaak 2015/100 vernietigde de Raad de bestreden beslissing op grond van volgende overwegingen:

“Het derde middel betreft de kennelijke onredelijkheid van de beslissing. Verzoekende partij stelt dat de beslissing om haar diploma niet als volledig gelijkwaardig met het Vlaamse tandartsendiploma te erkennen omwille van een substantieel verschil tussen laatstvermeld diploma en het ter erkenning aangeboden diploma kennelijk onredelijk is. De verzoekende partij is van oordeel dat haar curriculum vitae duidelijk aantoonst dat zij de leerresultaten, bedoeld in art. 5, § 2 van het Besluit van 14 juni 2013, heeft bereikt, zodat, zonodig mede rekening gehouden met het in art. 7 van het Besluit vervatte compensatiemechanisme, het substantieel verschil dat de erkenning in de weg staat niet aanwezig is.

De erkenningsinstantie is van oordeel dat uit de resultaten van de, aan het advies van de KULeuven ten grondslag liggende, proeven blijkt dat de leerresultaten van de Vlaamse Master in de Tandheelkunde onvoldoende zijn bereikt en dat bijkomende ervaring en opleidingen niet kunnen aantonen dat de betrokken leerresultaten alsnog bereikt zijn.

Het komt de Raad niet toe in de plaats van de erkenningsinstantie te beslissen of het diploma van de verzoekende partij volledig gelijkwaardig verklaard moet worden met het Vlaamse diploma van master in de tandheelkunde. De Raad beoordeelt enkel de

regelmatigheid van de totstandkoming van de beslissing en of de beslissing de grenzen van de redelijkheid niet kennelijk te buiten gaat.

De Raad stelt vast dat uit de aangevochten beslissing niet blijkt in hoeverre de erkennende instantie bij de vaststelling van het ‘substantieel verschil’ behalve met het op ‘proeven’ gebaseerde advies van de KULeuven, onder meer in het licht van het reeds vermelde art. 7 van het Besluit van 14 juni 2013, ook met andere elementen uit het dossier rekening heeft gehouden.

De beslissing van 28 april 2015 luidt terzake als volgt:

“Dat substantiële verschil is als volgt gemotiveerd, met toepassing van de elementen die zijn opgenomen in artikel 4 en 5 van het hierboven vermelde besluit:

§ 2. De leerresultaten: uit de resultaten van de theoretische en praktische proef blijkt dat u niet bent geslaagd.”

Vervolgens bevat de beslissing de tabel met de resultaten voor het ‘verkennend gesprek’ voor theoretische en praktische kennis, en het algemeen totaal, dat het gemiddelde vormt van de resultaten voor theoretische en praktische kennis.

Van andere overwegingen bij de totstandkoming van de beslissing geeft de beslissing van 28 april 2015 absoluut geen blijk.

Tegen de achtergrond van de summiere motivering van de beslissing – alsmede, zoals ter zitting toegelicht door verwerende partij, van het advies van de KULeuven en van het ontbreken van enige bijkomende informatie betreffende de proeven (bijvoorbeeld met betrekking tot de organisatie, de vragen, de motivering van het resultaat, de ter zitting beweerde verwisseling van werkstukken, ...) waarop het advies is gebaseerd - komt de Raad, in het licht van de bijzondere omstandigheden van het dossier en hun eventuele betekenis voor de toepassing van art. 7 van het Besluit van 14 juni 2013, tot de conclusie dat de beslissing dat een substantieel verschil de erkenning van het diploma van de verzoekende partij als volledig gelijkwaardig met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de Tandheelkunde’ uitsluit, kennelijk de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat. In de beslissing en haar motieven zijn immers geen

elementen te vinden waaruit zou kunnen blijken dat de adviesverlenende instantie, in zoverre de verwerende partij haar overwegingen tot de zijne heeft gemaakt, en de erkenningsinstantie de voor de beoordeling van de vraag om erkenning van haar diploma relevante elementen in het dossier met voldoende zorg naast de resultaten van de praktische (46 %) en theoretische proef (49 %) hebben gelegd. Zo vindt de Raad in de aangevochten beslissing geen elementen die erop wijzen dat onder meer de werkervaring, de door verzoekende partij in Brazilië gevolgde bijkomende opleidingen en specialisatie, de door verzoekende partij aan de KU Leuven behaalde master- en doctoraatsdiploma's, haar onderzoeksactiviteiten en de ermee gepaard gaande publicaties, in de beslissing zijn betrokken.

Het middel is gegrond.”

In opvolging van het vernietigingsarrest 2.202 d.d. 23 juli 2015 in de zaak 2015/100 heeft Naric-Vlaanderen op 1 september 2015 een nieuwe beslissing genomen.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat er een substantieel verschil met de master in de tandheelkunde bestaat omdat uit de resultaten van de theoretische en praktische proef, georganiseerd door de KU Leuven in het kader van een door Naric-Vlaanderen verzocht advies, blijkt dat verzoeker niet geslaagd is. Verder blijkt uit onderzoek dat de na de basisopleiding behaalde onderwijs- en beroepservaring de vastgestelde tekorten niet kan compenseren. Zo is de gevolgde bacheloropleiding beperkt tot een 4-jarige opleiding, terwijl de Vlaamse Master in de Tandheelkunde een 5-jarige opleiding is. Daarnaast kan de geclaimde ervaring, opgedaan tussen 1999 en 2006 in Brazilië, enkel objectief geëvalueerd worden aan de hand van een test, waarvan de resultaten worden weergegeven en duidelijk zijn. Ten slotte staan de behaalde Master in Medical Imaging (2006-2007) en het doctoraat in de Biomedische Wetenschappen los van de klinische praktijk als tandarts. Beide diploma's zijn immers uitsluitend gericht op onderzoek en houden geen klinisch handelen als basistandarts in. De beslissing benadrukt dat orale beeldvorming uiteraard, doch niet exclusief, tot de basiscompetenties van de tandarts behoort, maar slechts één van de vele noodzakelijke basiscompetenties uitmaakt.

De beslissing werd meegedeeld via een schrijven op datum van 1 september 2015.

Bij aangetekend schrijven van 30 september 2015 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen. Het beroep is ontvankelijk.

V. De middelen

A. Eerste middel

Verzoeker steunt zich in een eerste middel op de onregelmatigheid van de bestreden beslissing.

Standpunt van partijen

Verzoekende partij stelt vooreerst dat in het arrest van de Raad aan Naric-Vlaanderen wordt opgelegd om tegen uiterlijk 14 augustus 2015 een nieuwe beslissing te nemen, doch dat de nieuwe beslissing pas van 1 september 2015 dateert en aldus ruimschoots buiten termijn werd genomen.

Daarnaast stelt verzoekende partij dat Naric-Vlaanderen het oordeel dat er een substantieel verschil in de leerresultaten bestaat uitsluitend gebaseerd heeft op de resultaten van de theoretische en praktische proef die verzoekster heeft afgelegd bij KU Leuven op 3 februari 2015. Ze merkt op dat er van een vergelijking van de leerresultaten van de opleiding die geleid heeft tot het buitenlands diploma, zoals voorgeschreven in art. 5§2 Besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs, geen sprake is, noch in de beslissing van Naric-Vlaanderen, noch in het advies van KU Leuven van maart 2015.

Verwerende partij betreurt vooreerst dat de beslissing laattijdig genomen werd, maar meent dat een buiten de termijn genomen beslissing niet tot gevolg heeft dat deze onrechtmatig is.

Verder stelt verwerende partij dat de Raad reeds geoordeeld heeft in zijn beslissing van 23 juli 2015 dat het niet uitgesloten is dat de adviesverlener zijn beoordeling kan baseren op de resultaten van een theoretische en praktische proef. Volgens verwerende partij wordt in deze proef gepeild naar het behalen van de leerresultaten van de Vlaamse Master of Science in de Tandheelkunde. Zij merkt op dat, vermits verzoekende partij op beide onderdelen een onvoldoende behaalde, besloten moet worden dat de leerresultaten die verzoekende partij in de buitenlandse opleiding behaalde niet overeenstemmen met de leerresultaten van de Vlaamse opleiding.

In haar wederantwoordnota benadrukt verzoekende partij dat het advies van KU Leuven door verwerende partij kan meegenomen worden bij de vergelijking die ze moet maken, doch het kan niet in de plaats komen van de vergelijking.

Beoordeling

De Raad stelt vast dat de beslissing van de erkenningsinstantie is gegeven na de hiertoe in de vernietigingsbeslissing van de Raad van 23 juli 2015 bepaalde uiterste datum. De Raad betreurt dat verweerder deze datum niet gerespecteerd heeft en verzoeker hierbij in het ongewisse heeft gelaten betreffende het lot van het verzoek om erkenning van de gelijkwaardigheid van haar in Brazilië behaalde diploma. De Raad is echter van oordeel dat het overschrijden van deze ordetermin niet tot de nietigheid van de nieuwe beslissing leidt (cf. RvStvb. 2012/342).

Bij lezing van de beslissing van Naric-Vlaanderen van 1 september 2015 kan de Raad de stelling van de verzoeker dat de erkenningsinstantie het oordeel betreffende de al dan niet aanwezigheid van een substantieel verschil in de leerresultaten uitsluitend baseerde op de resultaten van de theoretische en praktische proef, georganiseerd door de KU Leuven bijtreden.

De Raad leest immers: “Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen, vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs. Dat substantiële verschil is als volgt gemotiveerd, met toepassing van de elementen die zijn opgenomen in artikel 4 en 5 van het hierboven vermelde besluit :

§ 2. De leerresultaten : uit de resultaten van de theoretische en praktische proef waarin gepeild wordt naar het behalen van de leerresultaten van de Vlaamse Master of Science in de tandheelkunde blijkt dat u niet bent geslaagd.”

Hierna geeft de erkenningsinstantie de behaalde resultaten in tabelvorm weer (49% voor theoretische kennis en 46% voor praktische kennis, hetgeen leidt tot een algemeen totaal van 47,5%).

De aangevochten beslissing verwijst met betrekking tot de “leerresultaten” naar de proeven van 3 februari 2015.

De door verzoeker aangehaalde beroepservaring, waaromtrent de verwerende partij stelt dat deze enkel objectief geëvalueerd kan worden aan de hand van een test en hierbij verwijst naar de resultaten van de aan de KU Leuven georganiseerde theoretische en praktische proef, betreft de erkenningsinstantie in haar beslissing in het kader van art. 7 van het Besluit van de Vlaamse regering betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs van 14 juni 2013. Laatstvermeld artikel bepaalt dat de erkenningsautoriteit bij de vaststelling van een substantieel verschil de relevante beroepservaring en andere relevante onderwijservaring van de houder van het buitenlands studiebewijs als compensatiemaatregel kan aanvaarden en het buitenlands studiebewijs erkennen.

Daarnaast haalt de erkenningsinstantie de duur van de gevolgde bacheloropleiding aan en vergelijkt deze met de duur van de Vlaamse masteropleiding in de tandheelkunde. Deze overweging houdt verband met de studieomvang als één van de in art. 5, § 1 opgesomde elementen waarop het door de erkenningsautoriteit aan te tonen substantieel verschil betrekking kan hebben. De Raad brengt hierbij in herinnering dat art. 5, § 1 van het Besluit van 14 juni 2013 als volgt leest: “Het substantieel verschil kan uitsluitend betrekking hebben op vier elementen. Die vier elementen zijn het niveau van het buitenlands studiebewijs, de leerresultaten, de studieomvang en de kwaliteit van de opleiding leidende tot het buitenlands studiebewijs”. Overeenkomstig art. 5, § 4 wordt met studieomvang de studieduur van de opleiding bedoeld. De studieduur omvat de eenheden van de onderwijs-, leer- en evaluatieactiviteiten waarmee de studieomvang wordt uitgedrukt.

Tevens, weliswaar in de context van het reeds aangehaalde art. 7 van voormeld Besluit, betreft verwerende partij in haar beslissing de door verzoeker behaalde master en het door verzoeker behaalde doctoraat en stelt hieromtrent dat beide opleidingen uitsluitend op onderzoek gericht zijn en geen klinisch handelen als basistandarts betreffen. De erkenningsinstantie haalt tevens aan dat orale beeldvorming slechts één van de basiscompetenties van een tandarts betreft.

Uit al het voorgaande dient de Raad af te leiden dat verweerder zijn beslissing tot de aanwezigheid van een in het Besluit van 14 juni 2013 bedoeld “substantieel verschil” met betrekking tot het element “leerresultaten” aan de resultaten van de theoretische en praktische proef van 3 februari 2015 heeft opgehangen. Verweerder haalt hierbij aan dat verzoeker niet geslaagd is voor de proeven waarin naar het behalen van de leerresultaten van de Vlaamse Master of Science in de tandheelkunde wordt gepeild.

Bij de vergelijking van de leerresultaten is het niet uitgesloten dat de adviesverlenende instantie haar beoordeling, die de erkenningsinstantie tot de hare kan maken, baseert op een theoretische en praktische proef. Terwijl verzoeker oordeelt dat in de beslissing van de erkenningsinstantie en het eraan ten grondslag liggende advies geen vergelijking van de leerresultaten heeft plaatsgevonden, als bedoeld in art. 5, § 2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013, oordeelt de verwerende partij dat leerresultaten beoogd met het Vlaamse tandartsdiploma de standaard vormen van de proef waaraan de adviesverlenende instantie de verzoeker heeft onderworpen.

Uit de aangevochten beslissing van de erkenningsinstantie kan de Raad niet afleiden hoe de proeven, waarvan zij de resultaten tot de hare maakt om te besluiten dat sprake is van een substantieel verschil in leerresultaten, passen in art. 5, § 2 van het Besluit van 14 juni 2013. Hoewel niet *ipso facto* kan worden uitgesloten dat de resultaten van de proeven een substantieel verschil in leerresultaten aan het licht brengen, ziet de Raad in de loutere weergave van de resultaten van de proeven niet de vergelijking van de leerresultaten van de door verzoeker gevolgde opleiding, waarvan het diploma ter erkenning wordt aangeboden, met de Vlaamse tandartsenopleiding waarmee een substantieel verschil wat deze leerresultaten betreft zou bestaan, dat de erkenning belet.

De Raad herinnert bij de vergelijking inzake leerresultaten aan art. 5, § 2 van het Besluit van 14 juni 2013 dat als volgt leest:

“Met leerresultaten worden bedoeld de leerresultaten van de opleiding leidende tot het buitenlands studiebewijs. Die leerresultaten worden vergeleken met de leerresultaten van de opleiding leidende tot het Vlaams hogeronderwijsdiploma.

Bij ontstentenis van onderwijskwalificaties worden de opleidingsprofielen bepaald krachtens het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs als referentiekader gebruikt.

Bij ontstentenis van de domeinspecifieke leerresultaten worden de referentiekaders van de visitatierapporten als bedoeld in [artikel 51](#) van hetzelfde decreet als referentiekader gebruikt.

Bij ontstentenis van de leerresultaten van de opleiding leidende tot het buitenlands studiebewijs wordt de inhoud van het opleidingsprogramma of van de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het buitenlands studiebewijs vergeleken met de inhoud van het opleidingsprogramma of met de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het Vlaams hogeronderwijsdiploma”.

Uit de lectuur van het erkenningsbesluit en bij afwezigheid van enige bijkomende informatie betreffende de proeven – behalve het behaalde resultaat en het feit dat het om een deel met betrekking tot praktische kennis en een deel met betrekking tot theoretische kennis handelde – tast de Raad in het duister betreffende de vraag of deze proeven, hoewel de Raad niet uitsluit dat zij dienstig kunnen zijn met het oog op de in art. 5, § 2 beoogde vergelijking, de in art. 5, § 2 bedoelde vergelijking insluiten en volstaan voor het aantonen van een substantieel verschil

en zodoende nadere elementen bij de vergelijking van de leerresultaten overbodig maken. Bij de onmogelijkheid vast te stellen dat de proef en de erop behaalde resultaten de vergelijking in zich dragen is ook de reeds in de beslissing van de Raad van 23 juli 2015 gedane vaststelling dat elke bijkomende informatie over de proef ontbreekt, relevant. Tenslotte overweegt de Raad in de beoordeling van het derde middel in de beslissing van 23 juli 2015, dat art. 7 van het Besluit van 14 juni 2013 betreft, niet dat de ‘proeven’ zonder meer – en in het bijzonder *in casu* bij gebrek aan informatie over de proeven - volstaan om het aangevoerde substantieel verschil te dragen.

Het middel is gegrond.

De overige middelen dienen niet verder te worden onderzocht omdat zij niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van 1 september 2015.

2. Verwerende partij zal uiterlijk op 27 november 2015 een nieuwe beslissing nemen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 november 2015, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
-------------------	-----------------

Jean Goossens	bijzitter
---------------	-----------

Piet Versweyvelt	bijzitter
------------------	-----------

bijgestaan door

Melissa Thijs	secretaris
---------------	------------

De secretaris

Melissa Thijs

De voorzitter

Bertel De Groote